

WSTĘP

Na wrześnieowych spotkaniach formacyjnych postaramy się rozważyć w kołach parafialnych teksty liturgii słowa, które Pan Bóg dał naszej wspólnoty na czas dorocznych rekolekcji 26 czerwca 2016 r. w Ośrodku Rekolekcyjnym Św. Jana Pawła II w Lipniku. Nie wszyscy członkowie mogli uczestniczyć w tym ważnym dla naszego Stowarzyszenia wydarzeniu. Warto do tych słów powrócić w świadomości, że „żywe jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca” (Hbr 4,12).

Zadbajmy o to, aby każdy uczestnik spotkania miał dostęp do rozważanego tekstu.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Po modlitwie do Ducha Świętego odczytajmy teksty liturgii słowa. Zaangażujmy różne osoby do odczytywania słowa Bożego. W rozważaniu możemy posłużyć się metodą modlitewnego czytania Biblii, nazywaną **dzieleniem się Ewangelią**: 1. Po odczytaniu danego fragmentu wszyscy w krótkiej chwili ciszy rozważają osobiście. 2. Następnie kolejno uczestnicy spotkania głośno odczytują słowa, zdania, które najbardziej osobiście ich poruszyły. 3. Bezpośrednio po odczytaniu tych słów każdy formuluje związane z nim wezwanie modlitwy spontanicznej, które kończy w zależności od treści wezwaniem skierowanym do Boga „Dziękuję Ci, Panie”, „Przepraszam Cię, Panie”, „Proszę Cię, Panie” lub „Uwielbiam Cię, Panie”. 4. Wszyscy odpowiadają „Dziękujemy Ci, Panie” ...

Rozpocznijmy od wezwania wstępnego: **Mów, Panie, bo sługa Twój słucha; Ty masz słowa życia wiecznego.** (1 Sm 3,9; J 6,68b)

PIERWSZE CZYTANIE (1 Krl 19,16b.19-21)

Pan rzekł do Eliasza: Elizeusza, syna Szafata z Abel-Mechola, namaścisz na proroka po tobie. [Eliasz] stamtąd poszedł i odnalazł Elizeusza, syna Szafata, orzącego: dwanaście par [wołów] przed nim, a on przy dwunastej. Wtedy Eliasz, podszedłszy do niego, zarzucił na niego swój płaszcz. Wówczas Elizeusz zostawił woły i pobiegłszy za Eliaszem, powiedział: Pozwól mi ucałować mego ojca i moją matkę, abym potem poszedł za tobą. On mu odpowiedział: Idź i wracaj, bo po co to ci uczynilem? Wtedy powrócił do niego i zaraz wziął parę wołów, złożył je na ofiarę, a na jarzmie wołów ugotował ich mięso oraz dał ludziom, aby zjedli. Następnie wybrał się i poszedłszy za Eliaszem, stał się jego sługą.

DRUGIE CZYTANIE (Ga 5,1.13-18)

Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli. Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do holdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie! Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. A jeśli u was jeden drugiego kąsa i pożera, baczenie, byście się

wzajemnie nie zjedli. Oto, czego uczyć: postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie tego, co chcecie. Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie się w niewoli Prawa.

EWANGELIA (Łk 9,51-62)

Gdy dopełnił się czas Jego wzięcia [z tego świata], postanowił udać się do Jerozolimy i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i przyszedli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by Mu przygotować pobyt. Nie przyjęło Go jednak, ponieważ zmierzał do Jerozolimy. Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli: Panie, czy chcesz, a powiemy, żeby ogień spadł z nieba i zniszczył ich? Lecz On odwróciwszy się zabronił im. I udali się do innego miasteczka. A gdy szli drogą, ktoś powiedział do Niego: Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz! Jezus mu odpowiedział: Lisy mają nory i ptaki powietrzne - gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć. Do innego rzekł: Pójdź za Mną! Ten zaś odpowiedział: Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca! Odparł mu: Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głos królestwo Boże! Jeszcze inny rzekł: Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu! Jezus mu odpowiedział: Ktokolwiek przykłada rękę do pluga, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego.

PYTANIA DO REFLEKSJI:

1. Czy przypominam sobie w swoim życiu moment powołania mnie do jakichś Bożych zadań? Przez kogo powoływał mnie Bóg? Jak się zachowałem?
2. Jak widzę moje zaangażowanie w Stowarzyszenie Rodzin Katolickich w kontekście sceny powołania proroka Elizeusza?
3. Co porzucam i z czym muszę się pożegnać w związku z moją służbą Bogu?
4. Jak w życiu osobistym i w działalności Stowarzyszenia realizuję nakaz: *Będiesz miłował bliźniego swego jak siebie samego?*
5. Co mówi mi Bóg w słowach św. Pawła: *A jeśli u was jeden drugiego kąsa i pożera, baczcie, byście się wzajemnie nie zjedli?*
6. W jaki sposób budować atmosferę prawdziwie chrześcijańskiego braterstwa w naszym kole parafialnym i w całym Stowarzyszeniu?
7. Co chce nam powiedzieć Pan Jezus, który zabronił uczniom wypowiedziania złorzeczeń wobec miasteczka samarytańskiego, które ich nie przyjęło?

MODLITWA NA ZAKOŃCZENIE

Spotkanie można zakończyć np. śpiewem pieśni „Barka”.